

РЕШЕНИЕ

№ 5558

гр. София, 19.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 22.04.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **2339** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Б. С. А. от [населено място], срещу ЗАПОВЕД №108/20.02.2012г. на изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите. С процесния административен акт, на основание чл.239, т.6 от Закона за горите (ЗГ), жалбоподателят А. е ОТПИСАН от публичния регистър на физически лица за упражняване на лесовъдска практика и е ОБЯВЕНО ЗА НЕВАЛИДНО Удостоверение №625/ 25.06.2004г., ведно с всички права произтичащи от него.

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорваната Заповед, като постановена от некомпетентен орган, при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните норми и с целта на закона, без да излага конкретни доводи за това в хода на съдебното производство. Съображения за незаконосъобразност на акта релевира в представени писмени бележки по същество на спора. Моли съда да отмени на Заповед №108/20.02.2012г., както и да му присъди направените разноски по водене на делото.

Ответникът – изпълнителен директор на ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ ПО ГОРИТЕ (Агенцията или И.), оспорва жалбата. В писмено становище вх. №9368/18.04.2012г. излага доводи за нейната неоснователност и моли съда да я остави без уважение.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства,

приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно между страните и съдът приема за установено обстоятелството, че жалбоподателят Б. А. е вписан в публичния регистър по чл.235 ЗГ за упражняване на лесовъдска практика.

На 08.07.2011г. А. е издал на Н. Г. П. Позволително №0004324 да извърши краткосрочно постепенна сеч (осеменителна фаза) в отдел 68, подотдел „л”, имот пл. №37007 в землището на [населено място], [община], в периода от 09.07.2011г. до 30.12.2011г.

На 11.08.2011г. длъжностни лица от И., в присъствие на Х. И. - лесничей към Държавно ловно стопанство (Д.) „В.-Студена”, са извършили проверка имот в пл. №37007 в землището на [населено място], отдел 68, подотдел „л” при която са установили, че Позволително за сеч №0004324/08.07.2011г. е издадено без да е налице утвърдена програма от директора на Регионалната дирекция по горите – [населено място] (Р.). Констатирано е също, че съгласно лесоустройствения план (Л.) насаждението в проверявания имот попада в територията на Природен парк „В.”, вододайна зона III, „Натура 2000” и в него не е предвидено ползване. Резултатите от проверката са обективирани в Констативен протокол (КП) №031581.

На основание горесцитираната проверка на 24.08.2011г. длъжностни лица от И., в присъствие на жалбоподателя А., са съставили КП №031590, съгласно който Позволително за сеч №0004324/08.07.2011г. е издадено в нарушение на чл.101, ал.1 и ал.2 ЗГ, чл.13, ал.3, ал.8, т.2 и ал.12 ЗГ, чл.58 от Правилника за управление на Природен парк „В.”, чл.74, ал.4, ал.6, ал.7 и ал.12, чл.86, ал.9, т.6, чл.87, ал.3 и чл.96, ал.9 от Правилника за прилагане на ЗГ (ППЗГ).

Въз основа на горните констатации и съставеният въз основа на тях Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) №023884/24.08.2011г., с Решение по т.12 от Протокол №18 от 25^{-ти} и 26.01.2012г. комисия, определена със Заповед на изпълнителния директор на Агенцията, е приела жалбоподателят Б. С. А. да бъде отписан от публичния регистър на физическите лица за упражняване на лесовъдска практика.

Административното производство е приключило с постановяване на оспорваната Заповед №108/20.02.2012г.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.240, ал.1 ЗГ.

Подадена е в преклузивния срок за оспорване, от активно легитимирано лице – адресат на акта.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид заявените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на оспорения административен акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Заповед №108/20.02.2012г. е издадена от компетентен административен орган, в рамките на предоставените му правомощия съгласно чл.239, ал.1 във вр. с чл.238, ал.1 и чл.154, ал.3 ЗГ и чл.5, ал.1, т.1 от У. правилник на И..

Актът е в предписаната от закона форма и съдържа както правните, така и фактически основания за постановяването му. Настоящият състав приема, че подробни мотиви на

оспорваната Заповед са изложени в КП №031590/24.08.2011г. (л.44, 45 по делото), който изрично е посочен при вземане на решението по т.12 от Протокол №18 от 25^{ти} и 26.01.2012г., послужил от своя страна като основание за постановяване на процесния административен акт. Съгласно Тълкувателно решение (ТР) № 16/ 31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд (ОСГК на ВС) не е необходимо издаването на административния акт да съвпада по време с излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едно или друго разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт или да бъдат изложени допълнително, когато с това се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране.

При постановяването на оспорваната Заповед не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени и които да мотивират нейната отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административно-производствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Актът е в съответствие с материалноправните норми и с целта на закона.

Съгласно приложимата норма на чл.239, т.6 ЗГ физическо лице, вписано в регистъра за упражняване на лесовъдска практика, се отписва когато издаде позволително за извършване на дейност в горските територии в нарушение на този закон или подзаконовите актове по неговото прилагане.

Провеждането на сеч е дейност по стопанисване на горските територии по смисъла на чл.87 ЗГ и редът и условията за извършването ѝ са изрично и изчерпателно уредени в Глава четвърта, Раздел III, чл.101 – чл.110 ЗГ и в Глава трета, Раздел II, чл.74-чл.79 ППЗГ, приложим на основание §38 от Преходните и заключителни разпоредби на ЗГ. Съгласно чл.74, ал.4 ППЗГ видът и интензивността на сечите в горите се проектират в лесоустройствените проекти, планове и програми. В ал.6 е предвидено, че при настъпили промени след одобряване на лесоустройствените проекти, планове и програми в насаждения, непредвидени за сеч, и в насаждения, в които се налага изменение на вида, интензивността на сечта, се допуска промяна на сечта по предложение на собственика на гората или на държавното горско стопанство или държавното ловно стопанство.

С протоколно определение от 22.10.2012г., на основание чл.171, ал.4 АПК, съдът изрично е указал на жалбоподателя, че не сочи доказателства за относими към спора обстоятелства, а именно, че Позволително №0004324/08.07.2011г. е издадено за сеч, предвидена с лесоустройствен проект и въз основа на утвърдена програма от Р. – [населено място]. До приключване на устните състезания жалбоподателят не е ангажирал и не е посочил доказателства в тази посока. Напротив, от приетия и неоспорен по делото План за управление на Природен парк „В.” за периода 2005 – 2014г., т.58 – се установява, че в рамките на Природния парк не се допуска извеждането на краткосрочно-постепенни (за каквато е издадено процесното разрешително) и голи сечи, с изключение на сечите в изкуствените тополови насаждения. Не се оспорва по делото и това обстоятелство се установява с приетата Скица №Ф00241/04.04.2011г. (л.282), че имот пл. №037007 за който е издадено Позволително за сеч №0004324 се намира в защитена територия – Природен парк „В.” и е с начин на трайно ползване „залесена територия” – широколистна гора.

На следващо място съдът намира, че Позволителното за сеч №0004324 е издадено и в нарушение на чл.108, ал.2 ЗГ, съгласно която норма този акт се издава на лице, вписано в публичния регистър за упражняване на лесовъдска практика. Въпреки изрично дадените му указания (протоколно определение от 22.10.2012г.) жалбоподателят не е ангажирал доказателства, че Н. Г. П., на когото е издадено Позволителното за сеч №0004324 е бил вписан в регистъра по чл.235 ЗГ. При извършена от съдията докладчик служебна справка в регистър на физическите лица за упражняване на лесовъдска практика също не се установява лицето Н. П. да е бил вписан в него към датата на издаване на позволителното за сеч. При справка в регистъра на търговците, осъществяващи частна лесовъдска практика, се установява, че [фирма], ЕИК[ЕИК], чийто едноличен собственик на капитала и управител е Н. Г. П., притежава Удостоверение №3090/29.06.2011г. за добив на дървесина (§1, т.21 от Допълнителните разпоредби на ЗГ). Това обстоятелство обаче, не променя факта на нарушението, доколкото Позволителното за сеч №0004324 е издадено на физическото лице Н. П., което не е идентично с [фирма] – вписано в регистъра по чл.241 ЗГ.

По изложените доводи съдът в решаващия си състав приема, че Заповед №108/20.02.2012г. е законосъобразен административен акт и като такъв не подлежи на отмяна.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25-и състав

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. С. А. от [населено място], срещу ЗАПОВЕД №108/20.02.2012г. на изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

Боряна Петкова